

७५
गद्यगुरु पं. निष्ठानन्द वज्राचार्य
व
वयूकःया 'ललितविस्तर'

(पं० निष्ठानन्द)

ज्वमि
काशीनाथ तमोट

पिकाकपाखें

नेपाःया प्रतिनिधित्व यानाच्चंगु नेपाल भाषायात क्वत्यलाः राणा-
तसें थःगु स्वार्थ सिद्धि यानाच्चंगु इलय् नेपाःया खिउँगु सर्गतय् छगू जहां
थीगु नगु त्वइ- गद्य गुरु पं० निष्ठानन्द वज्राचार्यया नामं । पण्डित जुइ
न्ह्यः थः फुकी दाजुं थःत हिस्यानाः खें ह्यायेगु यासेलि वसपोलया नुग-
लय् पंडित जुइगु भावना जाया वइ । पंडित जुइगु इवल्य् अध्ययन यायां
बाखं कैकं हे वसपोलया नुगलय् भाषा-प्रेमया पवित्र भावनां बाय् काइ ।
श्व हे भाषा-प्रेम नेपाल भाषाया खिउँगु ख्यलय् “एक विंशति
प्रज्ञापारमिता” व “ललितविस्तर” जुयाः जः ह्वला बिइ । थथे जहां
थिनाः जः ह्वलीगु नगु नं थौं हाकु सुपाचं त्वपुयाः मिर्खा खने मदया
वनाच्चन । श्व हे खँयात वाः चायेकाः उगु सुपाय्यात चीकेत चकना
साहित्य पालापाखें जिमिसं भाजु काशीनाथ तमोटजुया ग्वाहालि कयाः
पलाः न्ह्याकागु खः । वय्कः तमोटजुं दयेका छूगु थुगु सुलचनं नेपाल
भाषाया गद्य ख्यलय् जः ह्वलाच्चंगु उगु नगुयात तिपयायेगुली ग्वाहालि
याइ धयागु भलःला कयाच्चना , नापं जिमिगु इनापयात सहर्ष स्वीकार
यानाः भ्याः हे उसि मधासे इलई थुगु जीवनी सफू च्वयाः जिमित ग्वा-
हालि याना छूगुली वय्कःया श्व देनयात जिमिसं न्ह्याबले नुगलय्
कियाः तयातथे !

चकना साहित्य पाला

१२७ दै निष्ठानन्द बुदि ग्वसाः खलः

शंकरदेव क्याम्पस ।

१. न्ह्यखँ

छन्हु येँय् काःगु ताकय् धनकुटाया भाषाजवाः गजेन्द्र बहादुर प्रधानाङ्ग (१०२६) जु नापलाःवनाबलय् वय्कलं धया दीगु खँ जिगु मनय् दिनाच्चंगु दु । वय्कलं धयादिल- नेपालीत नेता-पूजा याये मसः, बङ्गालीत यायेसः, उकिं इपिं न्ह्यानाच्चन । इमिसं थः नेतातय्त थकायेत स्वइ, नेपालीतय्सं फयांफक्व क्वायेत स्वइ ।

खः, थः स्वयाः ल्हापायापिसं यानावंगु खँयात लुमकेगु वय्कःपिं प्रति श्रद्धा तयेगु जक माखु, उकिं समाज छस्वाकी अले भिगु ज्या यायेत न्हूपिन्त हःपा बिइ । थकालिपिसं याइगु हनावनां समाजया मंकाः भावनाया स्वांमाः हनी । नेवाःतय्सं थः नेतातय् पूजा यायेगु सयेका वयाच्चंगु दु । आःयात थ्व ज्या नेपाल भाषाया मूपुला ई (पुनर्जागरण काल ने० सं० १०२०-६१) या च्वमिपिनि दथुइ सीमित जुयाच्चंगु दु । ई न्ह्याः वलिसे व स्वयां ल्हापा व लिपायापिनि नं बुदिं हनेगु ज्या जुजुं वनी तिनि । नेवाःतय्सं मूपुला ईया छगः थीगू नगु निष्ठानन्द वज्राचार्यया बुदिं हनेगु नं याना वयाच्चंगु दु ।

२. छगः थां

नेपाल भाषाय् “प्यंगः थां” या चर्चा घात्थेला संयोगवश न्ह्यानां वन । पुलांगु ‘नेपाल’ (१०७२-७६) ऋतुपती “सम्पादक मण्डल” तांया न्ह्याबलें न्होने तइगु छापय् खुहसिगु नां दु । व छसिकथं थथे खः- श्री चित्तधर, श्री सिद्धिचरण, श्री ठाकुरलाल, श्री हृदय चन्द्र सिंह, श्री रत्नध्वज जोशी व श्री प्रेम बहादुर । तर थुकी मुख्य ज्या याइहा खास मनु चित्तधर ‘हृदय’ हे खः धकाः सकसिनं स्यू । ‘हृदय’ जु ‘नेपाल’ या

नोन्यागू ल्याः तर्क खुहा पुलापि थकालि साहित्यकारपनि किपा व जीवनी पिकया दिल । व छसिकथं थथे खः- योगवीर सिंह (ल्याः ३ किपा जक), जगत् सुन्दर मल्ल (ल्याः ४, किपा व कैलाशराम श्रेष्ठया “संस्मरण”), सिद्धिदास अमात्य (ल्याः ५, किपा, स्मृति अंक), निष्ठानन्द वज्राचार्य (ल्याः ६, किपा व जीवनी), रामजी प्रधानाङ्ग (ल्याः १७, किपा व सन्देश कुञ्ज, नगदेशपाखें जीवनी), हरिभक्त माथेमा (ल्याः २२, किपा)। ध्वयां लिपा ने० सं० १०७६ शिशिरया ‘नेपाल’ (दे० ४, ल्याः ६) स ह्लापा दयेकातः गु मध्ये प्यह्य साहित्यकारतय् ब्लक छकलं खाःपती पिथन । पत्रिकाया “धुकूपिकू” नांया धलःपती खाः पीया परिचय थथे बिलः-

नेपाल भाषा देगःया प्यंगः थां

अँ, थुलि हे खः ‘नेपाल’ थ्यं ल्याः २४ स व्युगु ह्लापा दिवंगत हेनेबर्हिपि साहित्यकारतय् परिचय । आः व परिचय-वाक्य नेपाल भाषा-या इतिहासय् ऐतिहासिक खँपु जुल, अले व खँपुया लिब्ब प्यंगः थां थौं नेपाल भाषाय् विशेष चर्चा वादविवादया विषय जुल ।

संयोगवश चव्वंगु नां जूसां व ‘प्यंगः थामं’ नेपाल भाषाया मूपुला रिया आपालं प्रतिनिधित्व याः । आः कीसं वय्कःपित थथे प्रतिनिधि भाःपे ज्यू । गथे-

१. निष्ठानन्द वज्राचार्य (१७८-१०५५)- नेपाल भाषाया

गद्य साहित्यया प्रतिनिधि

२. सिद्धिदास अमात्य (१८७-१०५०)- नेपाल भाषाया

गद्य साहित्यया प्रतिनिधि

३. जगत्सुन्दर मल्ल (१००२-१०७२)- नेपाल भाषाया

शैक्षिक क्षेत्रया प्रतिनिधि

४. योगवीर सिंह (१००६-१०६२)- नेपाल भाषाया

सामाजिक जागृतिया प्रतिनिधि

शुकी त्वःफी मज्यूहा भाःपाः धर्मादित्य धर्माचार्ययात नं दुध्याकाः
छकः (ने० सं० १०६६) 'न्यागः थां' या मंकाः दिवस न्यायेकूगु खं
थन लुमंके बह जू । (कर्माचार्य, १०९६-१६-७१) धर्माचार्य (१०२२
- ८३) नेपाल भाषा पत्रकारिताया म्बु खः ।

• श्व "थां" तय् प्रसंग थन त्वःमप्युनि । रत्नध्वज जोशी(१०३६)
जुं श्वयां लिपाया हानं प्यंगः थां न्ह्यथना दीगु दु । गथे :-

"प्यंगः थांया उत्तराधिकारी नं प्यह्य हे न्ह्यलुवा जुयाः भाषा
साहित्यया ज्यायात न्ह्यज्याकावं यनेगु ज्या ये देशं यात । प्यह्यसिया नां
खः- श्री फत्ते बहादुर सिंह, श्री वैकुण्ठ प्रसाद लाकौल, श्री चित्तधर
'हृदय' व श्री सिद्धिचरण श्रेष्ठ ।

(जोशी ११०२ : २३)

थथे भाषा, साहित्यया थां नालेगु प्रवाह न्ह्यानाबं वनीतिनि ।

लिसा कयाः छकः बिचाः यांना स्वये- निष्ठानन्द वज्राचार्ययात
नेपाल भाषाया छगः थां नालाकाःगु पाय्छि मजूला ? थोथी मन्तूतय्
थोथी बिचाः दयेफु, तर थन वय्कःया समग्र जीवनी व ज्या खंयात
बिचाः याये बलय् वय्कः छगः थां खः धइगु म्बुभव जू । निष्ठानन्द
वज्राचार्यया महत्व व वय्कःया देन नेपाल भाषा व बुकिया साहित्यया
ऐतिहासिक परिप्रेक्ष्य जक यच्चुक सी दइ । वय्कः नेपाल भाषा गद्य
साहित्यया दसु च्वमि खः, वय्कः नेपालय् महायान व स्थविरवादी बौद्ध
धर्मया नं पुनर्जागरणया केन्द्र विन्दु खः । वय्कलं नेपाल भाषायात सम-
यानुकूल वर्णमाला कथं नेपाल लिपि स्वयां छु मपाःगु मुद्रण सुविधायुक्त
देवनागरी आखलं ह्यापां सफू पिकया दिल् । वय्कः थो शिष्यसः सफू
खाःगु नेपाल भाषाया प्रकाशनय् थकालिहा गुणु खः ।

मां कुमति, अबु मुक्तानन्दया काय् भाजु निष्ठानन्द वज्राचार्य-
या जन्म ने० सं० ६७६ स येय् वंबहाःया नःबहिली जुगु खः । वय्कः
संयोगवश न्ह्यःह्यय्दय् वंशाख पुत्ति खुन्हु भगवान् बुद्ध थें जन्म व मृत्यु
छगु हे तिथि थलाथ्व चौथी (ने० सं० १०५५) खुन्हु मदुगु खः ।

चित्तधर 'हृदय' जु (१०७३ : २-५) बिया दीगु जीवनीं अप्पो
वय्कःयावारे विशेष खँ सीके ज्या मजुनि । वय्कःया ह्निछ्या पूर्वक सीके
बहू जू । हृदय जु बिया दीगु जीवनीकथं निष्ठानन्द वज्राचार्यजुया
१५ दय् ने० १० ९९३ स रत्नप्रभानाप इहिपा जुल, ने० सं० ६६८ तकं
निहा मस्त दत, साधारण पाठ पूजा याये सयेवं गाकाचव्हा वय्कःया
प्रतिभा व वज्राचार्यत्व वय्कःया फुकी दाजु आशामदु ग्वाका बिल ।
वय्कल मेहा थः फुकी दाजु मानहर्ष स्वयां छुकी नं पाः जुइमखु धइगु
मती दूढ भावना कयाः मचाखाचाया अबु जुइ धुंकाः नं अछ थः काय्
नापनापं आखः ब्वनाः छह्य तःधंहा पण्डित जुयाः पिहाँ बल । अनंलि
वय्कल ने० सं० १०२१ निसें संस्कृतया ललितविस्तर, भद्रकल्पावदान
आदिया बाखं केने शुह यांना दिल । थ्व हे साल थः जहान मदयाः लिपा
वय्कल हाकनं क्वाःबहाःया द्योमय्जुनाप इहिपा यांना दिल । वय्-
कल अबलेया शोरखा भाषा प्रकाशिनी समितिपाखें दयेकूगु पाठचक्रम
कथंया "नेपाली पास" बियाः "राइटर" (लेखनदास) पदय् जागीर
नयाः सेती प्रदेश बाजुरा जिल्लाय् स्वदं च्वना झाल । वय्कल ने० सं०
१०२६-३० पदें त्वःमफीक ललित विस्तरया बाखं कना बिज्यात ।
वय्कल ह्नापां जनबहाल (१०२१) व अनंलि लिपा लिपा लगं बहाः,
जोरगणेश, ज्याथा, त्हु सतक बंगलसिमाय् नं बाख कनादिल । ने० सं०
१०२९ निसें वय्कल थःह्य हे थानाः सफू पिकायेगु ज्या छुना दिल ।
थ्व ज्या वय्कल ने० सं० १०४३ तक १४ दं यांना दीगु खनेदु । जीव-

नया अन्तर्ग वय्कलं स्वयम्भूया वसुन्धरादेवी स्थान्य च्वनाः अन सफू-
कुथि चायेकाः मस्ततय्त् आखः ब्वकाः ह्लि छयानादिल, अले पुरश्चरण
व योगाभ्यास यायेगु नं यानावं च्वन । थुकथं थःगु जीवन कालय्
सामान्य तर सार्थक जीवन हुनाः वय्कलं श्व लोक त्वाताः काल ।

४. याज्या

नेपाल भाषाया लागि निष्ठानन्द वज्राचार्यया देन दक्खसिबय्
ह्लापां वय्कलं नेपाल भाषाया ह्लापांगु थासा आखलं थाःगु सफू श्री
प्रज्ञापारमितादेवीयागु एकविंशति श्लोकया भाषा सहितं (१०२६)
पिकया दीगुली दु । अनंलि वय्कलं नेपाल भाषाय् जक मखु नेपालया
बौद्ध धर्मय् हे पुनर्जागरण हःगु सफू ललितविस्तर (१०३०-३४) पिकया
दिल । वय्कलं बोधिज्ञान (१०३४) व भद्रचरि (?) नं पिकया दीगु
दु । भद्रकल्पावदान (१०६८) वय्कः मदये धुंकाः भिचा ज्ञानरत्न व छय्
अभयानन्द वज्राचार्यपिसं पिकया दिल ।

नेपालया बौद्ध धर्मय् पुनर्जागरण हःपिं स्वय्न्गु नालाकाये बहपि
स्वह्य मध्ये निष्ठानन्द वज्राचार्य नं छह्य खः । मेपि निह्य सँदेय् (खाम)
या क्याछिं लामा व येँया बौद्ध ऋषि महाप्रज्ञा खः । वय्कःपिनि विशेष-
पता थथे न्ह्यथने फु-

१. निष्ठानन्द वज्राचार्य (१७८-१०५५)- नेपाःया महायान बौद्ध
धर्मया पुनरुद्धारक
२. क्याछिं लामा (नेपाः १०४५, मृ. १०६०)- नेपालय् सँय् बौद्ध
धर्मया पुनर्स्थापक
३. महाप्रज्ञा (१०२१-१०९९)- नेपालय् स्थविरवादी बौद्ध धर्मया
संस्थापक

बौद्ध विद्वान् जूगु नाता निष्ठानन्द वज्राचार्यजुं ने० सं० १०४०
 पाछे कलकत्ताया 'एथियाटिक सोसाइटी अफ बङ्गाल' या पण्डिततयस
 बौद्ध धर्मया खं बुझका व्यूगु दु । बय्कलं छकः चीफ साहेब भीम शम-
 शेर (१०५०-१०५२ या म्हाः) या दरवार, टंगालय् जूगु विद्वान्-सभाय्
 बौद्ध धर्मया मूल सिद्धान्त "प्रतीत्यसमुत्पाद" या व्याख्या यानाः प्रधान-
 मन्त्री व राजपुरोहितपाखें बकस व स्यावासी कया दीगु दु । (हृदय,
 १०८७-३२)

भाषा, साहित्य, धर्मप्रति वय्कःया देन ला दहे दु, उकी तैसा
 बय्कः नेपाल भाषाया ह्यापांहा थाकूथुवा व थाक (मुद्रक)नं खः । थहां
 हे थाय (छापाखाना) न्यानाः थहां हे लाः लाः खुन्हु छपा छपा छले
 छले पी थाथां सफू पिकायेगु छगू तःधंगु ज्या खः । वय्कलं थाना दीगु
 मबलेया थायंया पिला (छापाखानाया बाकस) ज्ञान गुर्जुयाके दइतिनि
 धकाः चित्तधर 'हृदय' जुं ने० सं० ११०० (२०३७ श्रावण २ विहिवार)
 खुन्हु कनादीगु खं जितः बराबर लुमंसे वः ।

५. ललितविस्तर

(क) सफूया खं- नेपालय् "नवधर्म" वा "नव बौद्ध महावैपुल्य" नाम
 नां जाःगु गुंगु महायान बौद्ध ग्रन्थ प्रसिद्ध जू । व खः-

१. ललितविस्तर	२. अष्टसहस्रिका प्रज्ञापारमिता
३. गण्डव्यूह	४. सुवर्ण प्रभास
५. लङ्कावतार	६. दशभूमीश्वर
७. समाधि राज	८. सद्धर्मपुण्डरीक
९. तथागतगुह्यक	

थुकी ललितविस्तरया थ गु हे थाय् दु, गुकी मूलय् भगवान्
 बुद्धया दैवी जीवनी पूर्वजन्म, गर्भ निसें धर्मचक्र प्रवर्तन तक विस्तृत

वयान दु ।

निष्ठानन्द वज्राचार्यजुं पिकया दीगु ललितविस्तर नेपाल मः-
भ्वेतय थानातःगु दु । थुकिया नाप ३२×१६ सेन्टिमिटर (१'-३"×
६३" इच्च) दु, जम्मा पौ ४६० दु तर नेपालभाषा परिषदया सकृकुषी
स्याः ६७ स दुतिनातःगु ललितविस्तरय् धाःसा मेगु निपौ (४६० ख व
४६१ क) तनातःगु दु । थ्व चित्तधर 'हृदय' या अबुजु थःगु ह्लात
च्वयाः प्रतिस्था यानातःगु खः । अबले वय्कःपिनि जे खुहा दुगु खः ।
सफूया प्रतिस्था सफू पिदंगु निलात्या लिपा ने० सं० १०३४ गुंला पुह्लि
खुन्हु थाःगु खः । शायद गुंला लछियंक पाठ यानःलि थ्व प्रतिस्था याःगु
जुइ ।

निष्ठानन्दजुं ललितविस्तर न्यय्गू जक पिकयादीगु खः धाइ ।
थ्व न्यागू भाग दुगु मानय् याइ, सछि पौयात छव्वः नाले याःगु खः,
छव्वया मू न्यातका खः । द्रव्यधर तुलाधरयाथाय् तःधी गुर्जु लै कथं बिइ
हइगु खः । द्रव्यधर दतले (मृ १०६८) व ललितविस्तर दैय्दँसं गुंलां पाठ
यायेगु यात । सफू प्यदँ बिकाः छापे याःगु खने दु, थये लिबाःगु कारण
खः छपौ कम्पोज यात उकियात ध्वात, हाकनं स्यंकल, हाकनं थात, ध्वात
यायेमाःगु नापं आर्थिक समस्या व राणा शासनया क्रूर मिखां मखंके
माःगु आदि खः । चित्तधर 'हृदय' जुं बराबर थ्व ललितविस्तर सरका-
रया मिखाय् धुलं छ्वाका पिकाःगु खः धयादी । ह्लापां पिहां वःगु शिदँ
लिपा हाकनं पिकाःगुली ह्लापाया हे मिति कायम याना पिकाःगु दु धइगु
नं न्यने दु ।

निष्ठानन्द वज्राचार्यजुया ललितविस्तर प्यदँ बिकाः छापेयाःगु
व थौं कल्लय् भगवान् बुद्धया जन्म वैशाख पुह्लि हनेगु चलन वये न्ह्यो
नेपालया महायान बौद्ध जगतय् बुद्धया बुदि जेष्ठ पुह्लि खुन्हु नालेगु च-
लन दुगुमा छगू दसु न्हय्गु अध्याय सिधःबले च्वयातःगु न्हय्थनेफु ।

“कलिगत वर्ष २४०० ज्येष्ठ शुक्लया पृन्हि पुण्य नक्षत्र खुन्हु श्रीभगतानं अवतार कया बिज्यात नेपाल सम्बत १०३० सालस कलिगत वर्ष ५०११ जुयाच्चवन बाकि या नायां वर्ष २६११ दत धकाः लोकपिसं सीका श्री भगवानयागु भजन या ।”

ने० सं० ११०० (वि०सं० २०३७ श्रावण १७) खन्ह चित्तधर ‘हृदय’ जुं कनादीगु ल्याखं वयकलं निष्ठानन्दजया ललित विस्तर न्यान् दुबले खंगु व व्वंगु खः । ‘हृदय’ (१०२६-११०२) जुया अक्षरारम्भ ने० सं० १०३१ ससुपूजा खुन्हु जूगु खः ।

नेपाल भाषा बौद्ध साहित्यया सन्दर्भं बिचाः यात धाःसा निष्ठानन्द बज्राचार्यजया ललित विस्तरया महिमा यच्युक सीदै । नेपाल भाषाय् बौद्ध साहित्य लिपातिनि शुरू जुल । आतक सीदुगु ल्याखं मध्य वा मल्लकाल (१-८८८) य ध्व शुरू हे मज्जिनि थें च्वं । अबले बौद्ध ग्रन्थ दयाः नं फुक संस्कृत भासं च्वयातःगु जक खनेदु । नेपालभाषाय् स्वयंभू पूरण हे ने.सं. १२० स जक खनेदत्त । व्रतकाथाय् उपोषद (१२८) व बसुन्धरा (१८७) नं लिया जक खने दत्त । अवन्तय दान बाखनय वीरकुशावदान (१५४) न्हापां खनेदत्त । मेग बौद्ध बाख- “नवधर्म” मध्यय् छगू गुणकारग्व्यह (१४६) छगू जक दत्त । थुगु हे ताकय् बोधिचायवतार (१५०) नं नेपालभाषां खनेदत्त । च्वय न्हयना खं नेपालभाषाय् बौद्ध साहित्य न्हापांगु शाहकालय् (८८८-१६६) य जक शुरू जूगु खनेदु, राणाकाल (१६६-१०७१) य ध्व न्हात अले आः थौं कन्हय् व्वनाच्चंगु दु ।

निष्ठानन्दजुं “नवधर्म” मध्ये अष्टसहस्रिका प्रज्ञापरमिताया नीछपु सिलःया अनुवाद न्हापां याताः नेपालभाषाया सफू थानाया इतिहास छुना दिल । बुद्ध (इ. पू. ६२४-५४४) या पालनिसें व प्राचीन बौद्ध जनपद नेपालालय् मन्तु हे नेवाः जुयावंगु इवल्य बौद्धधर्मया

जन्मनिसे आतक त्वाः मदय्क छस्वाः कथं जीवन यापन यानावया
 चर्चि नेवाःतय् न्हापांगु मुद्रित सफू बौद्धधर्मया जुइगु नं छगू गौरबया
 खं खः । निष्ठानन्दजु बुद्धया जीवनी हे वर्णन दुगु ललितविस्तरया
 स्वतन्त्र चर्चया यानादियाः तःधंगु ऐतिहासिक ज्या छुनादीगु खः ।
 अऊ थुकी भद्रकल्पावदान निर्वाण सूत्र, स्त्रयम्भू पुराण अशोकावदान,
 रत्नमालावदान आदिया सार बाखं नं दुथ्याका दिल । (बज्राचार्य
 १०६८:च) थुकथं निष्ठानन्द बज्राचार्यया छत्रीन्यागू अध्यायया ललित
 विस्तर पण्डित कुलमान शाक्यया खँग्वलय् “बौद्धधर्मया क्वाःघासा”
 खः । (हृदय, १०८७:२७) यल, धलाय्चया कुलमान शाक्य निष्ठानन्द
 जुयात सारस्वत व्यकरण व्वंकादीगु खः । शाक्यजु वीर पुस्तकालय्य
 “रञ्जनालिपि” स्यनेत व व्वनेत जागिर नकातःम्ह राणाकालया छम्ह
 नेपाल-लिपिविशेषज्ञ व पण्डित खः ।

(ख) सफूया छयला निष्ठानन्द बज्राचार्यजुया ललितविस्तर
 आपालं छयलेदत । थ्व ने. सं. १०२० या दशक ज्वःछि बाखं कनाः
 अनुभव मुंकाः आपालं मनूतय् इनापकथं दय्कुगु सफू खः । थ्व सफू
 तयार याय्त ग्रन्थकारं स्वनिगःया थाय्थासय्था पुलांगु बौद्ध ग्रन्थ नं
 स्वयादीगु खँ न्यनेदु । थ्व छगू प्रकार पुलांगु परम्पराया अनुशीलन
 जूगु ग्रन्थ नं खः ।

नेपालया महाकाव्य परम्पराय् छगू अनमोल मोती चित्तधर
 ‘हृदय’या सुगतसौरभ (१०६६) या विजारोपण ने. सं. १०३१-३२
 पाखे चित्तधर ‘हृदय’ या हृदय दुने थ्व हे ललितविस्तरया बाखनं
 याःगु खः धाःसा शायद अपो जुइमखु, छायाःसा ‘हृदय’जु न्हापां
 मचाबले व्वनादीगु नेपालभाषाया सफू थ्व हे खः अले ने सं. १०३४-
 १०६८ दुने स्वीयदेतक दय्दसं गुलां बाखं न्यनीगु ज्यां मचाय्क हे
 सुगत-सौरभया कथानक लय्यगु ज्या याःवंगु जुइफुगु खँ लुमकेबह जू ।

नेपाःया न्हापां जूपि भिक्षुपि मध्ये महाज्ञानं महाप्रज्ञायाके
न्हापा दालचिनी धयाम्ह मानन्धर व नानीकाजी श्रेष्ठ तिति बखतय्
याःगु इनाप थन न्ह्यथनेबह जूः-

“छन्हु दालचीनी धयाम्ह मानन्धरं वैथाय् पसले सःतल, जि
वनाः, पसले फेतुना । बेकनं धाल-“पासा ! झीगु नेपा देशे भजन
याइथाय् न्ह्याथासं राम, कृष्ण, हरि, हर आदि अनेक देवतापिनिगु म्ये
हालीगु दु, जिमि बुद्धयागु म्ये हालीगु गनहे न्यनेमदु, छि जा म्येनं
देके सः, बुद्ध भगवानयागु म्ये छपु निपु देका बियाविसं रे” धाल ।

जि धाया-“पासा ! म्ये देकेत देका बिय तर जि बुद्धयागु
विषयले छुं हे मस्यूनी, गथे जि म्ये दयेके ?

पासां धाल-भो पासा ! यदि छि देकेगु खःसा जि छितः भगवान्
बुद्धयागु बाखं सफू बिय्, उके स्वया देकादिसं धका निष्ठानन्द
बज्राचार्यकृत नेपालभाषायागु “ललितविस्तार” छगू बिया दिल । वहे
ग्रंथ स्वया संगीत रचनार्थ अत्यन्त हे दिमाग घोटे याय्माल ।”

थ्व ने. सं. १०४१ पाखेया खँ खः । (नेवामि, १९०ः६)
साहित्य-सुता, कर्मस्थानाचार्य तथा बौद्ध ऋषि महाप्रज्ञां थः नानीकाजी
श्रेष्ठ जुयाच्चंबले बौद्धधर्मपाखे धय्यचुइकथं बैराग्य पिज्वय्का व्यूगु
सफू थ्व हे खः धैगु खँ थःगु आत्मकथाया “बैराग्यया पुसा” अध्यायय्
स्वीकार यानादीगु दु । गथे-

“निस्तानन्द बज्राचार्यकृत “ललितविस्तर” सफू सोसों
यंकाली जिगु चित्तय बैराग कं ठं हे विह्वलता जुयावल । अन जिगु
भाव वहे ललितविस्तरया पुखुली हे दुबे जुया मतवाला थें बैरागं चूर
जुया भगवान् बुद्धयागु जीवनीया भजनमाला हिन्दि भाषां सःसः थें
दय्का प्रचार यानागु जुल । अन ली बौद्धधर्मयागु भजनमाला मेमेगु नं
दयावल । वहे भजन माला छापे याका प्रचार याय्गु ईच्छा जुल ।”

(नेवामि, १९०३:१३)

महाप्रज्ञां यः स्थविरवादी भिक्षु जुह्व धुकाः ने. सं. १०६० स
निष्ठानन्द ये हे यम्हं हे छपौ छपौ यथा स्वदे (१०५७-६०) बिकाः
पाली भाषानुसार ललितबिस्तर बोधिचर्य प्रज्ञाचैत्य महाविहार
कालिम्पोङ्ग पिकयादीगु खं नं थन लुमंके बह जू ।

निष्ठानन्दया ललितबिस्तरया आधारय ने. सं. १०४४ स
यल, वंकुलिविहार सर्वार्थसिद्ध प्याखं क्यन । (शाक्य, १०६८-७०)
भोजपुर, टक्सारय नं सर्वार्थसिद्धया प्याखं क्यन । (नेवामि, ११०३-१०)
प्याखनं भोजपुरं नं स्थविरवादी भिक्षु जुह्व उपासक प्रज्ञाविमल
शाक्य (गुप्तोद्धानन्द महास्थविर) आदिपित हपा बिल, वसेपोल
थ्य प्याखय छम्ह प्याखंमो जुया हे व्वति कयादीगु खः ।

भोजपुरय करुणामय स्थानय अष्टमी व्रतया धर्ल दकिबले
गुभाजु रत्न बहादुर बज्राचार्यं निष्ठानन्द बज्राचार्यया थ्व हे ललित
बिस्तरया बाखं न्यंकादी । बाखं दच्छि सिधय्कीगु चलन दु ।

ललितबिस्तरया ऐतिहासिक महत्त्व मेगु नं दु । ने. सं १०५१
स जूगु आडम्बर मत पर्वय मयजु लक्ष्मीनानी (१०१८-१०६८) यात
युकि हे चीफ साहेब जुद्ध शम्शेरयाथाय जाउला खेलय थने यंकूगु खः ।
मज्जुश्री पर्वस्थानय हर्ष रत्न गुरुजुपाखें अष्टमी व्रत दकिबले लक्ष्मी
नानी थ्व हे ललितबिस्तरया बाखं न्यंकीगु जुयाच्यन । (शाक्य, १०६९।
११) लक्ष्मीनानी लिपा नेपाःया न्हापांम्ह आनागारिका (१०५४ निसें)
जुल ।

६. गद्यगुरु

चित्तधर 'हृदय' (१०२६-११०२) जुं निष्ठानन्द बज्राचार्य
(६७८ १०५५) यात नेपालभाषाया गद्यगुरु नालादीगु दु । आः
नेपालभाषाभाषीतय दथुइ थ्व उपाधि सीकेगु चलन जुयावना च्वंगु दु ।

ना छूम्ह 'हृदय' जुया खँवलं हे खँ थुइके:-

“हृ ललितबिस्तर सफूया प्रकाशनं नेपाले निगु प्रकारया जाग्रति छक्वलं वल । छगू खालि बौद्ध धकाः नां जक जुया चवने धुंकुपि बौद्ध जनतां बुद्धया जीवनी व बुद्धया अनेक शीलाचरणादि धर्म सम्बन्धी उपदेश नं खँबले धर्म श्रद्धा व बौद्धशास्त्रपाखे आकृष्ट जुया धार्मिक जाग्रति वल । मेगु ल्हायबले धाःसा छगू तालया भाय् ल्हानाः सफू सफूली वनेबले मेगु हे कथं चवयातःगु भाषा वने माःगुलि थःगु भाषापाखे अभिरुचि मदया वयाचवंगुली गय् ल्हायगु खः अय् हे वने नं दुगु थ्व सफू खँबले मनूतय्के नेपालभाषा सम्बन्धि छगू न्हूगु जाग्रति वलकि झीगु नेपालभाषा नं छगू जीवित भाषा खः थुकी नं अनेक न्हूगु साहित्य दयावय्फु ।”

(हृदय, १०८७:२७)

वय्कलं नेपालभाषा गद्य-साहित्यया शैली निर्माण यानादिल ।

(मल्ल, १०८४:क)

थौं नेपालभाषाया गद्य (बाखं, उपन्यास, निबन्ध) सफू सच्छिगू थ्यंगुली ललितबिस्तर न्हापांगु धकाः बिचायायबले थुकिया अग्रस्थान अर्थे हे मती लुइ ।

(१०२८ ने. सं.) ग्रीयर्सनया सारत भाषा सर्वेक्षणय् दुध्याःगु नेपाल भाषाया छपु बाखं अनुवादया भाषा वनेबले व ललितबिस्तर या खँल्हाबाभल्हाषा वने बले नं निष्ठानन्दया थ्व क्रान्तिकारी पलाः खः धैगु सीदु । निष्ठानन्दया थ्व पलाःयात जापानया उपन्यासकार फुताबातेइ शिमेइ (ने. सं. १८४-१०२६) या स्ववय् पिदंगु न्हापांगु खँल्हाबल्हाया भाय्या उपन्यास उकिगुमो (“न्हानाच्यंगु सुपाय्” ने. सं. १००७-८) नाप दाना स्वय्बहू जू । थ्व आधुनिक जापानी गद्य साहित्यया प्राक्प्रतिमान (Precursor) ख उर्थे हे ललितबिस्तर

(१०३०-३४) नेपालभाषा गद्य साहित्यया प्राथप्रतिमान खनेदु ।

७. लिखी

निष्ठानन्द बज्राचार्यवारे आपलं माले सीके ज्या त्यं दनि । वय-
कःया देनवारे प्रारम्भिक ज्या चित्तधर 'हृदय' (१०८७:२३-३३);
भिक्षु सुदर्शन (१०६०), काशीनाथ तमोत (११०३:८-१३) पिसं छुं
भचा या गु द । थ्व इवल्य् छसिकथं थीथी पक्षय् मेमेपि नं न्ह्याःवने व
न्ह्याकेत वयकःया बुदि हने थें याःगु ज्यां हःपा बिइ धौगु आशा
काय्फु ।

लिखेसा

१. कर्माचार्य, माधवलाल' १०८६

'न्यागः थांया मकाः दिवसया उपलक्षय्'

जः ७ 'कछला), पौ १६६-७१ अथवा जिगुमिखाय् साहित्यया
छुं येँ, नेपालभाषा परिषद), पौ ६-१२

२. जोशी रत्न ध्वज, ११०२

" 'हृदय'जुया संतोष" श्री, २५:३:१८२ (दिल्ला) 'हृदय' विशेष-
षाङ्क, पौ २३-२४

३. तमोत, काशीनाथ, ११०३

"ललितविस्तर" (१०३०-३४) या भाय्"

खेलुइता, ४, पौ ८-१३

४. नेवामि, दरशा, ११०३

महाप्रज्ञाया आत्मकथा । काठमाडौं
सकलोपासक ।

५. भिक्षु सुदर्शन. १०६० लुमकेबहःपि (ब्वति १) यँ: च्वसापासा

६. मल्ल, कमलप्रकाश, १०८४ मूसः निबन्ध । यँ: च्वसापासा ।

७. बज्राचार्य आशु, १०९८ "छगू शब्द" ललितविरतरः सूत्र

(यलः युवक बौद्ध प्रकाशनः पौ ३-च

८ शाक्य, मीनबहादुर (सं) १०६८ ललितविस्तर सूत्र । यलः

युवक बौद्ध प्रकाशक, बौद्ध ग्रन्थमाला १ ।

९. शाक्य, सुशीला, १०६९ अनागारिका धर्मचारी तथा उपासिकाराम
-या संक्षिप्त परिचय । किण्डोलः अनागारिका विरती ।

१०. 'हृदय', चित्तधर १०७३ "स्वर्गीय पण्डित निष्ठानन्द बज्राचार्य"
नेपाल, १:६ (शिशिर), पौ २-५

— — १०८७ "गद्य गुरु निष्ठानन्द बज्राचार्य"

कीगु साहित्य (यै नेपालभाषा परिषद्)

पौ २३-३३

१०८७

ख १/२३७ भीमसेनगोला

बानेश्वर, ये ।

ने. सं. ११०५ बिलाय २